

4

Nem azért a saját csomóm, mert én találtam ki, hanem mert ezt használom a leggyakrabban, lehet mondani, hogy naponta többször is (ha elolvastad volna a bevezetőt, most tudnád, miről bugyogok... na jó, azért még felelhetsz a kettésért...).

A tréfás az, hogy sem a nevét, sem a meséjét nem ismerem, de valamiért nem is érdekel. Ez volt az első csomó, ami szembe jött egy '89-es, (Óperenciás) tengerentúli hajós magazin egyik eldugott sarkában. Azóta sem találkoztam vele semmilyen más helyen (kivéve persze mindenfelé, amerre megfordulok, mert ott lépten-nyomon felbukkan).

Amiért imádni kell, az a három fontos tulajdonsága: könnyen köthető, könnyen oldható, viszont soha nem oldódik ki magától (pedig lett volna ideje '89 óta.)

Na most megtanulhatod a titkos technikámat! „Jól figyelj, mert csak egyszer mondom el!”

1

Tekerjünk a behajlított mutató és középső ujjunkra egy hurkot. A hurok irányát jegyezzük meg jól, mert ez több csomónál is kezdő momentum lesz és csak így működik, vagy balkezeseknél tükrözve.

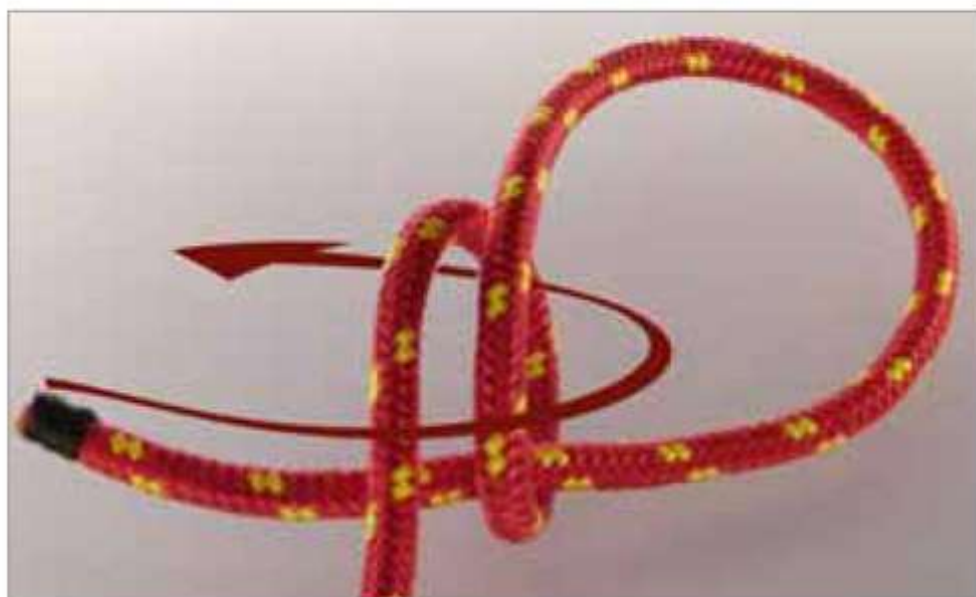

Minden csomónál van egy, vagy több olyan sarkalatos pont, aminek a képét feltétlenül rögzíteni kell az agyvelőnkben, hogy később is meg tudjuk kötni. Olyan ez, mint a tájékozódási pont egy útvonal esetében. Valami, amihez viszonyíthatunk, ahonnan kiindulhatunk, vagy ahova visszatérhetünk.

Ennél a nagyon egyszerű csomónál két ilyen pont van: az első a hurok iránya, illetve képe..... a másodikként majd szólok...

2

A szabad kötélvégből vezessünk át annyit a hurkon, hogy még egyszer meg tudjuk ismételni.

3

Ez a második 'olyan' pont. A szabad véget még egyszer vezessük át a hurkon, az előző fölött.

4

Növesszünk még egy kezdet (erre többször is szükség lesz, szóval az új kezdet őrizzük is meg) és húzzuk egyszerre mindhárom szarát a jelzett irányokba, amíg össze nem feszül minden mindennel.

Így néz ki, ha meghúztuk és elkészült...

...így pedig, ha nagyon komolyan vesszük az ügyet és stopper csomót is képezünk:

5

A cölöphurok valahova a „röhejesen egyszerű” és a „te jó ég, ez ennyire egyszerű?” feljajdulás közé tehető általában. Valóban megdöbbentő időnként, hogy a fizika mikre képes. Első ránézésre is azonnal szembetűnő, hogy a csomót helyettesítő eszköz ezúttal egy súrlódás nevű, köztiszteletben álló jelenség, mely további számos kötés és csomó rokonszenves élet-társa is. A cölöp szerepét ezúttal, egy módfelett elegáns kikötőbika alakítja, - meg kell hagyni - rendkívül szenvedélyesen.

1

Nyilvánvaló továbbá, hogy különösebb magyarázatra nem szorul a mutatvány, mindössze annyit kell feltétlenül megjegyezni, hogy maga a hurok, ami rögzítésül szolgál, alulról kerüli meg a kikötőkötelet (vagy elmenő szárat, ha nem hajót kötsz ki), mielőtt ráfordul a cölöpre. E nélkül nem jön létre a súrlódás, és nagyon valószínű, hogy elhagyod, amit ráakasztottál (pl. hajót, lovat, tankot...).

2

Ugyanez, de dupláztuk a tétet, készpénzt és fáradságot nem kímélve, kétszer is körbetekertük a kötelet, mielőtt a hurkot beakasztottuk volna! Örület és tobzódás!

